

han foreslaar at gjøre Gjælden rentefri, nævner han slet ikke Hovedposten, den største Del af Gjælden, som jo er den nyere Gjæld. Spørgsmaalet dreier sig ikke om 396,000 Kr., men det dreier sig om en Sum af i det Hele 1,166,000 Kr., naar man nemlig til den ældre Gjæld lægger den, der er fremkommen ved det ved Loven hjemlede Tilskud til Theatrets Bygning og endelig den Overstridelse, som er kommen til udenfor Loven. Jeg maa endnu bemærke, at det navnlig fra den nuværende høitærede Kultusministers Side har undret mig at finde den Betragtning af Theatrets Reservesfond gjort gjældende, som findes i Almuerningerne til Finantsloven. Den høitærede Kultusminister gjør det nemlig der tvivlsomt, om Theatrets Reservesfond kan benyttes uden Bevilling eller ikke. Jeg havde troet, at den nuværende ærede Kultusminister var ganske paa det Rene med, at en saadan Anvendelse er utilstedelig. Som sagt, jeg tror ikke, at disse Forslag angaaende en Konsolidering af Theatrets hele Statsforhold vilde kunne finde Tilslutning her i Thinget, og det er saameget mere paafaldende, at man fordrer et saa stort Tilskud, naar der netop nu synes at fremkomme Klage over en altfor stærk og en altfor flot Anvendelse af Theatrets Midler, hvad der staar i ringe Samklang med, at de Fordringer, som paa indværende Finantslov ere staaede faste som lovlig gjældende, efter hvad der nu oplyses, ikke ere blevne overholdte. Der er nemlig i det første Kvartal, April Kvartal, ingen Rente blevet betalt af Theatrets Gjæld, til Trods for, hvad der staar i den nugjældende Finantslov. — Endelig møde vi atter et Forslag om et Tilskud fra Statskassen paa 100,000 Kr. til Universitetet. Jeg maa med Hensyn dertil erkjende, at Ministeren er bleven staaende ved det Tilbud, som i saa Henseende kom fra Folkethinget ifjor og altsaa har ladet den Forøgelse af 50,000 Kr. falde, som fremkom fra det daværende Fællesudvalg; men da Universitetets Budget alligevel fremtræder med et Underflud, og en Balance altsaa dog ikke er tilvejebragt, ser jeg ikke rettere, end at det væsentligt vil hvile paa et Skjøn, hvorvidt man overhovedet vil finde det rigtigt at optage noget saadant Tilskud eller ikke, eller hvor stort det skal være, thi det er jo indlysende, at der med Hensyn dertil ikke kan antages at gjøre sig noget egentligt Princip gjældende. Noget Andet var det, om man — og derfor kunde maasse Meget tale — ligefrem opstillede det Forhold mellem Universitetet og Staten, at denne har Underfludet, men tillige oppebar Overfludet. Dette vilde jeg anse for at være en Veie, hvorpaa man muligvis kunde komme ind, og hvorved man vilde naae et Stridt henimod at udslette Forskjellen mellem disse to Kasser, i hvilken Retning vi her fra vor Side have arbejdet i de forløbne Aar. — Endelig finde vi fra den ærede Finantsminister et Forslag om et Dyrtids-tillæg i en ikke lidet udvidet Form i Sammenligning med, hvad der blev vedtaget ifjor. For-

slaget gaar, som bekendt, ud paa, at Dyrtids-tillæg skal bevilges for alle Embedslønninger indtil 8000 Kr. Jeg troede ikke, det var den Veie, ad hvilken man kunde ønske Forandring i de gjældende Dyrtidstillæg. I mange andre Forhold, og navnlig naar vi se hen til Arbejderforholdene, har man maattet finde sig i at blive afkortet i sin Lønning overfor de tilbagegaaende Konjunkturer i det Hele taget, og dette vilde altsaa snarere kunne tyde paa, at man maatte gaa den modsatte Veie af den, Finantsministeren her har anvist. I ethvert Tilfælde kan jeg ikke tro, at den ærede Finantsminister kan gjøre Regning paa at faae vedtaget et Forslag som det, hvormed han er fremkommen; det vil vist tværtimod blive ikke ubetydelig beskaaret.

Efter at jeg saaledes har dvalt ved nogle Enkeltheder af Finantsloven skal jeg tillade mig nogle Betragtninger over dens Resultat i Almindelighed. Finantsministeren har givet os et Billede af den hele finansielle Stilling, som ganske vist var i høi Grad glædeligt; han maalede et særdeles lyst Billede for os af den hele Status, og den lyse Skilbring indbesatte en Gradation, en stigende Klimax af stedsse lysere og bedre Billeder, dersom man fra vor Side kunde fæste nogen afsjort Lid dertil. Der var navnlig tre Punkter, hvortil den ærede Minister holdt sig, for stærkt og stærkt at belyse dette Billede, og hvorved han kom til at antyde et Overflud i det kommende Finantsaar af c. 9 Millioner Kr. og i det følgende Finantsaar af endog 12 Millioner Kr. Af disse Punkter var det første det, at den ærede Finantsminister var tilbøielig til at regne Jernbanerne for et fuldt Aktiv. Dette maatte ganske vist meget forundre os; thi vi have ikke før været vant til Andet, end at jelo de Driftigste ikke dristede sig til at gaa videre end til at beregne de anlagte Jernbaners Værdi til en Kapital, der svarede til den Indtægt, som de give Statskassen, og da denne i de sidste Aar har været c. 2 pCt., har man ikke dristet sig til i noget Tilfælde at gaa videre end til at beregne Værdien lig Halvparten af Anlægskapitalen. Jeg siger, at det

Rettelser.

- Sp. 41, §. 4 f. o.: „efter udtjent Rekruttid“ læs: „fra Ung af“.
 — 41, §. 14 f. n.: „Maaned“, læs: „Gang“.
 — 42, §. 21 f. o.: „4“ læs: „3“, „2“ læs: „3“.
 — §. 22 f. n.: „1875“, læs: „1870“.
 — 43, §. 5 og 6 f. n.: „Befalingsmandsfabet“, læs: „Befalingspersonalet“.
 — 43, §. 2 f. n.: „Befalingsmaudsfabet“, læs: „Befalingspersonalet“.
 — 45, §. 24 f. n.: mellem „fornødent“ og „uddannet“ indskydes: „nylign“.